

Feil diagnose

Spørsmål: Jeg har nå blitt gravid og er veldig glad for dette! Tidligere i livet har jeg hatt mange problemer og har også slitt psykisk.

Jeg lurer på om jeg er pliktig til å fortelle legen og jordmoren om mine tidligere psykiske problemer? Jeg er friskmeldt, stabil og bruker ikke lenger noen medisiner. Min nye psykiater mener at jeg mest sannsynlig har fått feil diagnose. Han oppfordrer meg til ikke å fortelle om den tidligere diagnosen ettersom den ikke er aktuell lenger overhodet. Jeg er enig i det og er redd for at diagnosen skal føre til problemer. Jeg kommer til å følge alle svangerskapskontrollene og den vanlige oppfølgingen etter fødselen. Da vil de jo selv kunne se at det ikke feiler meg noe psykisk. Jeg ønsker mitt framtidige barn det beste i verden og ikke en barndom full av et hjelpeapparat som ikke trengs i det hele tatt.

Svar: Du kan selv bestemme hva du ønsker å fortelle legen eller jordmoren du går til svangerskapskontroll hos. Du skriver ikke noe om vanskene du hadde eller hvilken diagnose du har fått tidligere og hvor lenge dette er siden. I brevet ditt nevner du heller ikke hva slags behandling du får hos din nye psykiater. Psykiske vansker varierer mye i alvorlighetsgrad, varighet og i sannsynlighet for tilbakefall. Det er derfor vanskelig å gi det et klart råd om du bør fortelle om problemene til de du skal få svangerskapsoppfølging av.

Jeg er usikker på hva psykiateren din tenker at du risikerer ved å opplyse om dine tidligere diagnoser. Jeg skjønner godt at du i denne situasjonen ønsker å starte med blanke ark og legge den vanskelige fortiden bak deg. I noen tilfeller har psykiske vansker handlet mer om en vanskelig situasjon en har vært i, enn at en selv har en sykdom med mulighet for tilbakefall.

Dersom diagnosen er feil, skjønner jeg godt at du ikke ønsker å ta med deg den videre.

Samtidig finnes det også gode argumenter for å dele disse opplysningene. Hensikten med å fortelle hjelpeapparatet om tidligere problemer er å sikre deg og ditt ufødte barn en best mulig oppfølging og hjelp, både i svangerskapet og tiden etterpå. Dette er en periode av livet som er preget av sårbarhet, mange nye inntrykk og store utfordringer. Både mennesker som har hatt psykiske vansker tidligere og de som ikke har hatt det kan komme til å trenge ekstra hjelp for å mestre de oppgavene de møter. Det er derfor en stor fordel å ha et tillitsfullt og fortrolig forhold til personer som kan bistå en i denne livsfasen, for eksempel en jordmor eller en fastlege. Det kan gi deg økt trygghet og mestring som både du og den lille kan ha glede av.

Mitt råd er at du tenker gjennom beslutningen nøye. Det er også avgjørende for deg og barnet at du har en lav terskel for å søke hjelp dersom du skulle kjenne at situasjonen blir krevende.